

Erhverv, Fiskeri, og kun skal være til Naa-
dighed for Redningsvæsenet i paakom-
mende Tilfælde. Men endstønt der alt-
saa ikke her er Tale om Lønninger, som
Folk skulle leve af, have vi ment, at de hid-
til givne Lønninger ere skandaløst haa-
de. Her er Tale om Menneſter, hvis Pligt det
er til en hvilken som helst Tid at ofre Liv
og Lemmer i Statens Tjeneste, at udsætte
sig for den største Livsfare, og mange af
dem komme under Udførelsen af deres Hverv
saaledes til Skade og miste i den Grad
deres Helbred, at det er i høj Grad hem-
mende for deres almindelige borgerlige Er-
hverv. Udvalget mener derfor, at naar der
skulde gøres nogen Indvending mod For-
slaget, maatte det snarere være, at de fore-
slaaede Forhøjelser ere for lave, end at de
ere for høje. For øvrigt er det muligt,
saaledes som ogsaa den ærede Minister har
antydnet under Forhandlingerne i Udvalget,
at hele Redningsvæsenet vil undergaa en
Forandring, idet Fiskerne nu maa søge læn-
gere og længere ud for at fiske, og Fiskeriet
i aaben Sø bestandig kommer til at spille
en større og større Rolle, hvoraf Følgen
bliver, at det er mindre praktisk at have
denne Redningsmandskab, som tillige driver
Fiskerierhverv, og som maaste er borte paa
Tider, hvor der netop skal stilles Krav til
det. Man vil derfor maaste i Tidens Løb
komme ind paa at ansætte et mindre Antal
faste Folk i Redningsvæsenet, som kun skulde
have denne Virksomhed, altid skulle være til
Stede og som Følge deraf maa lønnes ad-
skillig højere. Jeg skal i Forbindelse her-
med omtale et Samraad, Udvalget har haft
med Ministeren om en Forhøjelse af det til
Redningsmandskabets Understøttelsesklasse be-
vilgede Beløb. Dette Beløb er nu 3,000
Kr. Man har i Udvalget tænkt sig at for-
doble det og at fordele Forhøjelsen saaledes,
at baade Formændene og Vaadmandskabet
saa Del deri, og at der ogsaa kan tilstaaes
Enkerne Understøttelse, nemlig omtrent Halv-
delen af, hvad Mændene saa, medens de nu
ikke saa noget. Forholdet er imidlertid nu
dette, at Understøttelsen fra Kronprins Frede-
riks Fond til Understøttelsesklassen for Red-
ningsmandskabet vil bortfalde, jeg tror i
1896, og det er da klart, at dette Tidspunkt
er det naturligste til at tage denne Sag un-
der Overvejelse; Udvalget har derfor ikke
gjort videre ved Sagen eller stillet Wen-
dringsforslag om dette Punkt, men man
gaar ud fra, at dette vil ske, saafnart Tids-
punktet dertil er kommet, enten fra den ene
eller fra den anden Side. Den Bevilling,
der omhandles under Nr. 102, er tilstrække-
lig motiveret ved den medfølgende Skrivelse.

Det samme er Tilfældet med 104, 105
og 106.

Jeg skal dernæst gaa over til § 27.
Her er under Nr. 259 af Ministeren fore-
slaaet og af Udvalget tiltraadt en Bevilling
paa 7,000 Kr. til Ringløbing Byraad for
gennem Forundersøgelser og Projekterings-
arbejder at tilvejebringe Grundlag for en
Afgørelse med Hensyn til et Havneanlæg
ved „Hvide Sande“. „Hvide Sande“ er et
Punkt, der er beliggende i Holmslandsflet.
Det drejer sig om at beskytte Indløbet til
Ringløbing Fjord i Forbindelse med Anlæg
ved selve Ringløbing. Som det fremgaar
af Skrivelsen, har der tidligere fundet Pro-
jekteringer Sted her, men de have været
ubrøgelige, og Ringløbing Byraad har der-
for begæret denne Understøttelse for at
kunne foretage ny Undersøgelser, der for-
haabentlig have mere Udsigt til at føre til
et Resultat end de tidligere, Udvalget har
ment at maatte tiltræde denne Bevilling,
fordi man i det hele har den Opfattelse, at
Havneopgørelsen er et af de store Spørgs-
maal, der staa for, som Fremtiden maa se
at løse. Som jeg nævnte før, gaar Fiske-
riet mere og mere over til at blive Fiskeri
i det store, med større Vaade, der kunne
holde Søen i længere Tid ad Gangen, og
skal vort Fiskeri her udvikle sig eller blot
holde sig paa det ikke meget høje Stand-
punkt, hvorpaa det for Tiden staar, saa
maa vi til at tage Del i det Storfiskeri, der
drives af vore Nationer. Derfor er
det aldeles nødvendigt at anlægge Fiskeri-
havne. Allerede som Fiskeriet nu drives,
bevirker Manglen paa Fiskerihavne, at Fi-
skerne maa udøve deres i Forvejen vanske-
lige og farefulde Erhverv under saa bryd-
somme Forhold, at Samfundet ikke kan
forbære at se derpaa uden at gøre i det
mindste noget for at afhjælpe dette. Det,
hvortil man fremfor alt trænger, er Fiskeri-
havne. Vi vide jo alle, at Anlæg af Fiskeri-
havne særlig paa Thylands Vestkyst er en
ganske overordentlig vanskelig Ting. Det
er Anlæg, som efter Sagens Natur baade
ere vanskelige at bygge og vanskelige at
vedligeholde, og der kræves en over-
ordentlig høj Grad af Omsigt for at
lægge dem paa rette Sted og bygge
dem paa rette Maade. Man ved, at der
er flere forskellige Planer oppe, f. Eks. de
Bartmannske Planer om Thavne, som dog
endnu ikke ere naaede til almindelig Aner-
kendelse, navnlig fra de vedkommende Stats-
autoriteters Side. Der maa eksperimente-
res meget i denne Sag, det er nødvendigt
at foretage Undersøgelser i ikke saa lidt
større Omfang end tidligere. Det er ud fra